

Naum - Comentarii W. McDonald

I. CARACTERUL LUI DUMNEZEU, JUDECĂTORUL (1:1-8)

Este descris caracterul lui Dumnezeu, El fiind prezentat drept gelos, răzbunător și mânios, pe de o parte, și totuși încet la mânie și măreț în puterea Sa, pe de altă parte. El deține controlul asupra universului și asupra tuturor locuitorilor săi. Gelozia Lui este gelozia neprihănită a unui soț pentru soția iubită, iar nu invidia cuiva pentru fericirea altora. Israel este „soția” lui Iehova.

Când pedepsește El, nimeni nu l se poate împotrivi. Totuși El este bun față de cei ce se încred în El. Judecata Lui va face ravagii ca un potop peste toată Asiria, distrugându-i capitala, Ninive.

II. CERTITUDINEA PIERZĂRII CETĂȚII NINIVE (1:9-15)

Aceste, cuvinte le sunt adresate asirienilor. Dumnezeu era pe punctul de a-i nimici. Cel ce a urzit rele împotriva Domnului va cădea. Asta se referă probabil la Senacherib sau la nerușinatul de Rabșache.

Deși asirienii sunt acum în siguranță (în momentul scrierii profeției, n.tr.), ei vor fi nimiciți. Deși Israel a fost asuprit, acest lucru nu va mai continua, căci Dumnezeu va scutura jugul asirienilor de pe grumazul poporului Său.

În continuare Domnul se adresează direct regelui Asiriei. Numele său va fi dat uitării, templul său idolesc va fi devastat iar Domnul îi va săpa mormântul, din pricina răutății de care a dat dovadă.

Versetul acesta îl prezintă pe solul care aduce vești bune despre distrugerea Asiriei și pacea ce a urmat în Iuda. Pavel citează cuvinte similare la Romani 10:15, dar acolo sunt folosite în contextul evangheliei (Isaia 52:7).

Primele zece versete se ocupă de asediul cetății Ninive de către babilonieni. „Cel care împrăștie” se referă probabil la Domnul sau la babilonieni. Locuitorilor înfricați ai cetății li se spune, batjocoritor, să se pregătească de bătălie, dându-se patru porunci: „Păziți cetatea!” „Urmăriți drumul!” „Întăriți flancurile!” și „Fortificați-vă puterea cu toate eforturile.”

Domnul își va restaura poporul. Se va reface o parte a strălucirii Israelului, dar nu se va întâmpla prea curând. Regatul de sud nu fusese deportat, ci în această perioadă plătea tribut.

Un alt sens total diferit al acestui text se poate desprinde dintr-o traducere alternativă. În comentariul său de aproape 400 de pagini asupra scurtei profeții a lui Naum, Walter A. Maier traduce verbul „a restaura” printr-un termen cu sens opus, „a rețea” și redă „strălucirea” prin traducerea cea mai frecventă, respectiv „mândrie.” Iată ce scrie el:

Afirmația „Iahve a tăiat mândria lui Iacob” descrie pedepsirea care a avut loc în trecutul istoric, pe care Iahve i-a aplicat-o lui Iuda, patria profetului, din pricina faptului că L-a respins cu înfumurare pe Cel Atotputernic. Naum se gândește probabil la ravagiile provocate de Senacherib, care s-a lăudat că a făcut ravagii în Iuda.

Referirea la Israel ca o vie ruinată și goală se potrivește cu mai multe imagini din VT (Psalmi 80:12; Isaia 5:5, 6; Ieremia 12:10; Osea 10:1).

Soldații babilonieni sunt înfățișați în versetele 3 și 4, îmbrăcați în culorile lor preferate: babilonienii în roșu iar aliații lor, mezii, în tunici stacojii (culoarea forțelor militare asiriene era albastrul). Ofițerii din versetul 5 care se poticnesc au fost considerați a fi apărătorii asirieni, dar contextul arată ca ar fi mai degrabă vorba de invadatorii babilonieni. Șuvoaiele inundă cetatea, șubrezindu-i temeliiile și făcând să se prăbușească palatul.

Regina este dusă în captivitate. Oamenii fug din cetate, nesocotind ordinul de a se opri. Bogățiile și comorile cetății Ninive sunt prădate - prada de argint și prada de aur. Cetatea este acum pustiită. Groaza se poate citi pe toate fețele.

Versetele acestea vor fi apreciate mai la justa lor valoare când ne vom aminti că, așa cum Marea Britanie a adoptat leul ca emblemă, iar Statele Unite vulturul, asirienii erau de-a dreptul obsedați de lei. Capete de oameni pe trupuri de leu (sau vice-versa) apar frecvent în arta asiriană, în sculpturile acestei culturi. Fără îndoială ei se credeau lei și încercau să se poarte în consecință. Comparând Ninive cu vizuina unui leu, Naum înfige fără cruțare cuțitul ironiei, rănind adânc aroganța niniveană, prin folosirea unor cuvinte ca lei, leu tânăr, leoaică, pui de leu - de șapte ori în două versete!

Domnul oștirilor a decretat totală nimicire a lui Ninive. Întrucât Domnul S-a făcut pe El însuși dușman al său, cetatea nu are nici o șansă. Carele ei vor fi arse iar leii săi tineri (războinicii) vor fi tăiați cu sabia. Sunetul oștirilor sale nu se va mai auzi și ea nu va mai face victime.

Capitolul 3 continuă imaginea căderii cetății Ninive și arată care au fost motivele ce au stat la bază: este o cetate setoasă de sânge și plină de minciuni și jaf, care a smuls pradă de la atăția. Acum călăreții babilonieni o atacă cu sabia strălucitoare iar străzile sunt pline de cadavre fără număr.

Națiunea este judecată pentru curviile și vrăjitoriile ei, pentru că i-a corupt pe alții cu idolatria și comerțul ei. Iehova va da în vileag păcătoșenia ei și o va acoperi de ocară, o pedeapsă cât se poate de nimerită pentru o curvă seducătoare.

Ea nu va scăpa după cum n-a scăpat nici No Amon (Teba), marea cetate care simboliza puterea Etiopiei și Egiptului. Ca aliați sau ajutoare, Teba s-a bizuit și pe Put și Lubim - care sunt considerate în general a fi Libia, (Termenul modern „Libia” derivă probabil din „Lubim.”) deși nu putem afirma cu certitudine că așa stau lucrurile. E posibil ca Put să fi fost situată mult mai spre sud, în Somalia actuală. („Put” ar putea fi

„Put" în egipteană, o țară situată pe coasta Mării Roșii probabil în Somalia de azi.)

Și Ninive va fi amezită de băutura mâniei lui Dumnezeu. Ca niște smochine ce se coc, ea a fost numai bună de judecată. Întăriturile ei vor cădea când porțile țării sale vor fi deschise larg pentru ca să intre pe ele dușmanii ei.

În pofida celor mai minuțioase pregătiri din partea lui Ninive pentru asediul ce se punea la cale - făcând rost de cantități suplimentare de apă și consolidându-și meterezele cu noi cărămizi din lut, acolo unde se cerea - ea va cădea. Deși negustorii, comandanții și generalii erau ca stelele de pe cer de numeroși, ei vor părăsi cetatea ca niște roiuri de lăcuste, ce fug la răsăritul soarelui.

Păstorii (liderii) Asiriei dorm acum somnul morții. Națiunea a suferit o lovitură de moarte. Vestea căderii ei va provoca multă bucurie, deoarece mulți au suferit de pe urma ei. Ninive a căzut în anul 612 î.Cr. Atât de minuțios s-a împlinit profeția lui Naum, încât, ulterior, armate cum ar fi acelea ale lui Xenofon și Alexandru cel Mare, habar nu au avut că mășăluiau în apropiere sau chiar peste ruinele marii cetăți Ninive. Abia în secolul al nouăsprezecelea s-a stabilit cu precizie unde se află locul pe care se înălța odinioară Ninive. (Paul Emile Botta, Austen Henry Layard și George Smith au fost pionieri în domeniul arheologiei în ce privește descoperirea renumitelor ruine ale cetății Ninive - începând din anii 1840 până în anii 1870).

clickbible.org